

جو مدرسه به منزله آب برای ماهیان!

اگر تعداد

متنوعی از ماهیان رنگارنگ را در آکواریومی

مجهز و زیبا جمع کنیم، بهترین غذاها را برایشان فراهم کنیم، ولی به آب

و بهداشت آن‌ها توجه نکنیم، چه اتفاقی می‌افتد؟ دیر یا زود بسیاری از ماهیان و شاید همه‌ی

آن‌ها نشاط و شادابی شان را از دست می‌دهند، از حرکت باز می‌مانند و یکی پس از دیگری حیاتشان به

مخاطره خواهد افتاد. ما همه چیز را مهیا کرده‌ایم، اما متوجه نقص مهم در محیط زیست آن‌ها نشده‌ایم.

ماهی‌ها برای زنده ماندن پیش و بیش از همه چیز به آب نیاز دارند، آب پاک. همه چیز به

فضایی که ماهی‌ها در آن شنا می‌کنند و غوطه‌ورند، بستگی دارد. همین وضعیت را برای مدرسه‌تان

متصور شوید. چه می‌شود؟

چنانچه فضای فیزیکی مدرسه‌مان را به آکواریوم و ماهیان رنگارنگ آن‌را به دانش‌آموزان و خوراک

ماهیان را به برنامه‌های درسی و آموزشی تشبیه کنیم، تصویر جالبی شکل می‌گیرد. فضای فیزیکی

مهیا، محتوای درسی آماده، دانش‌آموزان سالم و سرزنده؛ اما هر روز که از سال تحصیلی می‌گذرد

پژمردگی‌ها و بی‌تفاوتی‌ها بیشتر، معلمان دلسرد و دانش‌آموزان کم‌فروغ و سرخورده

می‌شوند. فکر می‌کنید اشکال کار از کجاست؟ به چه چیز و به چه کسی مربوط است؟

از چه چیزی ناشی می‌شود؟

جو مدرسه به‌مثابه آبی است که ماهیان در آن شنا می‌کنند. سلامت آن

در کیفیت رهبری و مدیریت آن است، رهبری پویا، مشارکتی و نوآور. جنس

آب را نوع مدیریت و رهبری مشخص می‌کند. رهبری همدلانه، توأم

با رابطه و ضابطه، دوستی و محبت، مشورت و هم‌فکری به

منزله‌ی آب پاک و زلال است و مدیریت دستوری، ضابطه

مدار و خودمحور چون آبی آلوده و راکد.

آماده شدن فضای مدرسه برای تربیت و تعلیم

هرچه بهتر دانش‌آموزان و اطمینان و رضایت‌خاطر

معلمان و والدین، در گروی سبک و چگونگی

رهبری مدیر مدرسه است. پیوسته اهمیت

و بزرگی وظایفمان را به خودمان یادآور

شویم تا به مرور و بعد از چند سال،

از اهمیت تجارب مدیریتی

کاسته نشود و به تبع آن

کیفیت انجام وظایف

خداشده‌دار نگردد. ■

سردبیر